

ספריית אהל צחק
לונאויטש
ארדיב - U.S.A.

בעזהשׁיית

ספר

סמא דחיי

חלק א' וב'

הוצתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ט

חלק א'. כולל נ' ספרים:

סאה סלת, מרפא לנפש, אורח חיים (רית סמא),

חברם הרה"נ רפאל מנורצי זצ"ל

חלק ב' יסודתו בקודש ע"ע פגם הברית:

ליקוטים יקרים מסופרים וספרים כמבואר בשער הב'

השתדלתי להדפיסם בעזרת האל צורי ומשנבי
אני סלעור אריהו משה מערבי סיו

נדפס

פעח"ק ירושלם תוכב"א

בחדש סיון תרפ"ד

בא ס"י שמרו משפט ועישו צדקה

בדפוס "החדש" - ירושלם

לבני קרח באיל [מבן]. למנצח אל תשחת [נמ]. למנצח על
 יהותון לאסף מזמור [עז]. תפלה למשה [צ]. הודו לה' קראו
 בשמו [קה]. על נהרות בבל [קלון]. הללויה הללו אל בקדשו [קן]
 ואח"כ יאמר סי יתן מציון זכו:

והרב הנז"ל יצו בתקון הכללי הביא תפלות מסי' ליקושי מוחרין
 שיאמר אחר העשרה מזמורים אלה קחנו משם, ואם אין
 לו זה הספר יאמר יהי רצון של אחר התהלים, ובלבד שיכוין
 לבו לשמים:

עוד כתב הרב הנז"ל ח"ל. א"ה עוד מצאתי מרגלית טובה והיא
 יקרת הערך, ומועילה הרבה לתיקון עון שו"ל, וראוי לכל
 מי שקרה לו ח"ו לומר אותה (והובאה בסי' יסוד מערבי משם
 סי' קרא סקר"א, ובספר קרנות צדיק ח"ג סי' ג"ן בשם הנהגות
 יושר למהר"י סרוק ז"ל) ויש בה כח לקבץ וללקט הניצוצות
 שנפלו בקליפה. כאשר העיד האור המופלא מרן תאר"י ז"ל והרב
 ח"מי, ובפרט למי שראה קרי באותו היום, ובפרט מן הפרט למי
 שראה קרי ביוה"כ ח"ו שלא ידאג כל השנה, ומזבטח לו שישלים
 שנתו, יראה זרע יאריך ימים, והוא שילמד בכל יום אחר
 התפילה תיקון מ"ח מחתיקונים, כי הוא מסוגל להוציא יקר
 מזולל ולתקן פגם הקרי, ומה טוב ונעים אם ילמד אותו בימי
 השוכבים, וכדי לזכות את הרבים ולזרזם שלא יפרחו, או יתעצלו
 לחפש אחר סי' התיקונים אציננו פה, וזה תארו.

בראשית תמן תר"י תמן שב"ח, כנותא דא בראשית,
 ברי"א שי"ת, ואינן תרי שבתות עליהו אתמד
 (שמות לא) ושמו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
 ונז"ל תרין זמנין אדכיר הכא שבת, לקבל שכינתא עלאה ותתאה
 לדרתם, מאי לדרתם, אלא זכאה איהו מאן דעביד לון דירה
 בשבת בתרי בתי לבא ואתפני סתמן יצר הרע דאיהו חלול שבת,
 ברית עולם, דא צדיק דשריין תרווייהו עליה, חד לאמלאה ליה
 וחד לאתמליא סגיה, בני ישראל, אינן תרין כליין נצח והוד
 בנוי דישראל סבא עמודא דאמצעיחא, תלת שביעי שביעי
 שביעי, אלין תלת אבהן, עונג שבת (ראשית ב) ונהר יוצא
 מעדין

סניא דחיי ה"ב

מעדין להשקות את הנ"ן, ונתר, אית נהר ואית נהר, אית נהר
דאתקרי נהר פלניו, ואית נהר דאתקרי נהל קדומים, עדן עלאה
עליה אתמר (ישעיה סד) עין לא ראתה אלקים זולתה האי נהר
איהו וי דנפק מעדן עלאה דאיהו אי ואעבר אבא ואימא ואזיל
חמש מאות שנה וסמי עד צדיק שביעי ומתמן אשקי לגנתא,
דאיהי שבינתא תתאה זכאה איהו סאן. דנטיר דורה לשבת
דאיהו לבא דלא אתקריב תמן עציבו דטחול וכעס דמרה דאיהו
נורא דניהנם, דעלה אתמר (שמות לה) לא תבערו אש בכל
מושבתיכם ביום השבת. והכי הוא ודאי, דכל סאן דבעים כאלו
אוקיד נורא דניהנם, ארבעים מלאכות חסר חד, אינון לקבל
ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון. עשרה דלקה אדם
ועשרה לחוה ועשרה לנחש וטי לארעא, ובנין דא אכדו סארי
סתניי אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל
לקבל מלקיות, יציאות השבת שתיים, אינון עקידה והנחה דעביד
לון בבת אחת, סאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבן מאתריה
ומרשותיה כאלו אעקר אלנא דחיי דאיהו אות ברית ואנח ליה
ברשי נוכראה סאן דעביד דא נרים דאעקר נשמתיה מרשות
דילה ואנח לה ברשו אחרא דאיהו מרה ומחול. ודא נרים לישראל
דאתעקרו סארעא דישראל, ואתנליאו בארעא נוכראה דאיהי
רשות הרבים, והכי איהו סאן דאעיל אות ברית קודש דיליה
ברשו נוכראה שבתאיי איהו מחול חמ"ה אתתא בישא מרה
אוכסא, שבתאיי עליה אתמר (ראשית לז) והבור רק אין בו מים
מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, ואיהו רעב וצמאון,
וקינה והספד וחשובא וקבלא ואיהי גלותא לישראל, וצריבין ישראל
למעבד לה שנוי בכלא והא אוקסוה ואיהו דבור דחול דאיהו
אסור בשבת, וכד לא אשכחת אתר לשריא תמן איהי ברהת
כנוונה דשפחה דאברהם דאתמר בה (ראשית טז) מפני שרי
גברתי אנכי בורחת, מחול עליה אתמר (שמות יג) של נעליך
סעל רנליך נעל מטונף דמפה סרוחה (שם) כי המקום אשר אתה
עומד עליו אדמת קודש הוא דא שבת, ועליה אמרת שבינתא
(שיר ה) פשטתי את כתנתי איכבה אלבשנה רחצתי את רנלי

איכבה אמנפם, ובגין דא צריך בר נש בשבת לשנויי בלבזשין, בשדנא, במאכלין, יצריך לשהוי מוסיף סחול על הקדש, וכל המוסיף מוסיפין ליה נפש יתירה בשבת, וכל הנורע נורעין ליה ההיא נפש יתירה ה"ו:

ואה"ב יאמר פסוקים אלו

ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין כחריד: ג"פ

האר' תמים דרכו אמרת ה' צרופה מנן הוא לכל החוסים בו: ג"פ

ויכוין שכל הטיפות שיצאו ממנו לבטלה בין בגלגול זה בין בגלגולם אחרים בין בהקין בין בחלום, והם שבויים ביד הקליפה, בבח הלימוד התיקונים הזה יחזרו לקדושה, ויכוין בתיבת אמרת כי מה שהיתה השבינה בגריעות חיו בעונו בסוד מארת ח"ו עתה ע"י תשובתו תחזור להיות אמרת:

ואת"כ יאמר היחוד הזה מסודר ומתוקן ממרן האריו"ל, והוא מסוגל הרבה לתקון עון הקרי' חה תארו, (א"ה מצאתי במ' סדר היום להרה"ג המפורסם, הנאון האמיתי, משולשוליתא דבי נשיאה, ראש גולה דבבל רבתא יע"א אדמו"ר ועט"ר איש אלקים קדוש הוא כמנה"ר יוסף חיים נר"ו, בכמנה"ר אליהו בכמנה"ר משה חיים זצוק"ל, שכתב דקידם שיאמר יחוד הזה, צ"ל פסוק ה' הוא האלהים ב"פ ופסיק ה' סלך ב"פ, ופסוק וחיה ה' לסלך פעם אחת, וגם לאחר גמר היחוד לב חכם ישכיל פיהו פום טבלל רברבן והו"ד ידו נטויה, שרמט וכתב דברים המסולאים בפז ולזכות הרבים אציגם פה):

יחיד הוא בטלכותיה, יחיד הוא בנאותיה, יחיד הוא בסתימותא דה"א עלאה:

יהוד הוא בשבעה רקיעין, וכל רקיע ישבח יתיה במרומא, באיטה ברתת [בויע]:

יחיד הוא בשעתא דנהיר זיוא דה"א עלאה בה"א תתאה: יחיד הוא בשיפין דמרכבא דנהיר זיוהון לאיילתא בשעתא

סמא דחיי ח"כ

דמתחברא עם בעלה :

יחיד הוא בדרנא עשירית דסרכבא :
יחיד הוא בנאות (בנאות) א"א בשעתא דיתחבקון דין עם דין :
יחיד הוא בדלית וא"ו יו"ד לתתא יו"ד לעילא בין תרין ברוביא :
יחיד הוא בנהרא דנפיק מעדן ואתמשיך לדלית יו"ד בשכינתא
תתאה ויו"ד עילאה :

יחיד הוא בבתפין דמלכא קדישא (פי' דדא) דאינון נשיין
לתרין פרנדין דאינון לעילא :

יחיד הוא באחדותיה דהיא רמיזא בעוליותא שפירתא דנליא
ולא נליא :

יחיד הוא בל"ב רקיעין דאינון מתכסיין מבלחון :

יחיד הוא בתלת סרכבות דיליה דנהורא עמיה שריא :

יחיד הוא בכ"ד דילונין דדלינ וארלינ בה"א עילאה :

יחיד הוא בתרין וחמשיין צירופין דה"א דאינון שבילין דלית
וא"ו דלא ידיען :

יחיד הוא בשעתא דנפיקטלא מבין חיותא דאינון רמיזאן ולא

רמיזאן, רמיזאן אינון בסופיה דיו"ד עילאה, נליין ולא נליין,

נסעין ולא נשליין, מתכנפין בבנופייא דילהון אלפין ורבבן רתיכין

קדישין, תקעין ולא מיבביס, כסה דאתמר לבבחיני אחתי כלה

דאינון כולהון מתכסיין בצלא דדלית וא"ו ולא נליין ולא רמיזאן

ביו"ד ה"א חקק נביה בכורפייא יקרא דה"א עילאה ונפיק

משירא, דא שמא דמלכא משיחא ושש מאתן דאינון יתירין על

אלף דחורבן ביתא רזין עילאין :

וזימנא דינצח הקב"ה לאומין דעלמא יתקיים כי אז אהפוך אל

העמים שפה ברורה לקרא כולם בשם ה' ולעבדו שכם

אחד, שפה בחושבן שכינה, להשתעבדא שבעין אומין תחות

ידא דמלכנו משיחנו ירום הודה וכי מלכותו בכל משלה, קום דוד

משינתך בזאת דילך בזאת אני בושח, קום רעיא מהיכנא

לאנהנא זאת דילך זאת התורה, קומו נביאי קשוט בזאת דילכון

אם בזאת, קומו אבהן קדישין בזאת דילכון ואף גם זאת,

שלמה מלכא בזאת שלמה דילך, קומו כולכון וזילו לסיוע

סמא דחיי ח"ב

מא

ועזר דא קרבא דמלכנו משיחנו ירום הודו, קומו ופתחו היכלא
דכל טאני דקרבא המן וזילו קודמיהון בנין יקרא דמלכנו
משיחנו ירום הודה ובנין רחימותא דכל בני גלותא, ויתקיים
ישראל נושע בה' תשועת עולמים והיה ה' למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, בריך שמיא לעלם ולעלמי
עלמין אמין ע"כ ויאמר פ' אור זרוע י"ז פ' במש"ל דף ל"א ע"ש:
פ"א) מתיקוני הקרי שיכתוב או יקנה ס"ת וז"ל כו"ה לקוח
את ספר ושמת אותו מצד ברי"ת וכו' כי ספר

ניי ש"ם ועניי שמות אשר פגם הוי"ה שד"י ניו' ש"ם ויבא ש"ם

ויבפר על שם ורפא לו (גמי כמין) וכתב הר' יסוד מערבי שיותר
טוב שיכתוב הוי' תורה אשר חדש במוכו ויתקן את מוחו וגם
עתה זה יכתוב ידו אם הוציא שז"ל, או הושיט ידו ועי"ן הוציא
שז"ל ח"ו אזי יכוין לנמור את השם זה ספר תולדות אד"ם שהוליד
משבלו וזה הוא תיקון י"ד וש"ם טוב וזהו טעם שהמור וסרן
קבעו הלי' ס"ת סי' ע"ר לרמוז כי הכו' ס"ת כנו' הוא תי' ז"ל הנקי'
ר"ע כנו' ויהיה טוב עכ"ל :

פב) יזדקך לצות שלא יצאו בניו אחר מטתו באזהרת חרם
ויועיל לו יען שכל אותם הטיפות שיצאו ממנו לבטלוח
הוא מוליד בהם בנים משחיתים, זרע מרעים, (כמ"ש לעיל
בעונשי זה העון אות ד' דף ז' ע"ב), ומוונותם עליו לפרנכם
בין בחייו בין במותו ואומ"ל אבינו אתה ואנו בניך, ומלויין
אותו ומקושרים בו עד אבדון, ויהיה צער גדול לנשמתו, וע"י
שמצות ומחרים שלא יצאו בניו אחר מטתו, ממילא גם אלו
הטי' של קרי מתרחקות ממנו ואין להם אחיזה בו (אנפ פוסק סי' כ"ז).
פג) יזהר בשיזרמן לו שפגע באיזה אישה יפה וכיוצא שבאה
כנגדו פתאום, ירוק תבף, ובזה יועיל לו שינצל שלא
יחרהר ולא יחשוב בה (נדומ):

פד) יזהר לחבר לילה ויום בתורה בבוקר ובערב, ויועיל לו
לתיקון הקרי, והטעם גלע"ד כי עון זה גורם פירוד
בזו"ן, וידוע מדברי ברן הקי האר"י ז"ל שהיום והלילה הם
רומזים לזו"ן, וע"י שמחבר היום והלילה בתורה, גורם לתקן